

Sygn. akt VII K 843/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2015 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sąd. Dawid Lesiakowski, stażysta Anna Wnuk, stażysta Dorota Słomka

przy udziale Prokuratora: Rafała Matusiaka, Agnieszki Kopera-Drużdż, Marty Bugajskiej-Sójka, Tomasza Retyka, Marcina Polaka

po rozpoznaniu w dniach: 09.04.2015 r., 05.05.2015 r., 02.06.2015 r., 06.07.2015 r., 24.08.2015

sprawy **G. M.** zd. W. córka W. i M. zd. M. urodz. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu(...) r. w P., woj. (...) w celu uzyskania korzyści majątkowej przedłożyła pracownikowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wnioski o przyznanie płatności na zalesienie gruntów rolnych o pow. 19,11 ha w terminie wykonania zalesienia określonym w planie zalesienia – jesień (...) zawierający nieprawdziwe dane dotyczące powierzchni zalesionych gruntów rolnych istotne przy uzyskaniu płatności albowiem w wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, iż zalesienie nastąpiło tylko na powierzchni 18,91 ha oraz nie udokumentowała zakupu sadzonek ilości podanej w planie zalesienia w ten sposób wyłudziła nienależne dopłaty o łącznej wysokości 43,970 zł złotych na szkodę (...) Oddziału (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

tj. o czyn z art. 297§1 kk w zb. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

1. oskarżoną **G. M.** w miejsce zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w P. (...) doprowadziła Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – Biuro (...) w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 42.382,00 złotych odpowiadającej nienależnej części wsparcia na zalesienie przyznanego ze środków częściowo Unii Europejskiej, częściowo budżetu krajowego na podstawie decyzji Kierownika Biura (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. z dnia (...) roku nr (...)-(...)- (...) w ten sposób, że w toku procedury zainicjowanej wnioskiem z dnia (...) o przyznanie płatności na zalesienie gruntów rolnych wprowadziła dysponenta środkami w błąd co do okoliczności istotnej dla przyznania wsparcia na zalesienie w zakresie pochodzenia części sadzonek i nie dysponowała dowodami ich zakupu od dostawcy określonego w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 07.06.2001 roku o leśnym materiale rozmnożeniowym, czym wyczerpała dyspozycję art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza oskarżonej karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych;

2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 400 (czterysta) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 843/14

UZASADNIENIE

G. M. została oskarżona o to, że:

w dniu (...) roku w P., woj. (...) w celu uzyskania korzyści majątkowej przedłożyła pracownikowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wniosek o przyznanie płatności na zalesienie gruntów rolnych o pow. 19,11 ha w terminie wykonania zalesienia określonym w planie zalesienia – jesień 2005r. zawierający nieprawdziwe dane dotyczące powierzchni zalesionych gruntów rolnych istotne przy uzyskaniu płatności albowiem w wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, iż zalesienie nastąpiło tylko na powierzchni 18,91 ha oraz nie udokumentowała zakupu sadzonek w ilości podanej w planie zalesienia w ten sposób wyłudziła nienależne dopłaty o łącznej wysokości 43,970 złotych na szkodę (...) Oddziału (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, **tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.**

W toku przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. M. została wpisana do ewidencji producentów stanowiącej część krajowego systemu ewidencji obducentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

/dowód: wniosek – k. 3/

G. M. uzyskała w dniu (...) roku zgodę G. Ł. na zalesienie działek oznaczonych w ewidencji gruntów numerami (...)położonych w miejscowości P.. Przedstawiciel Gminy zaświadczył, że przeznaczenie działek rolnych do zalesienia nie jest sprzeczne z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego G. Ł. zatwierdzonego właściwą uchwałą Rady G. Ł..

/dowód: pismo przedstawiciela gminy – dokumentacja udostępniona przez (...) segregator/

W dniu (...) roku G. M. złożyła w N. P. pisemny wniosek o sporządzenie planu zalesienia działek rolnych położonych w miejscowości P., gmina Ł. wskazanych w wniosku o łącznej powierzchni 19,11 ha.

Plan zalesienia, sporządzony w dniu (...) roku przez specjalistę do spraw L. (...) Z. K. we współpracy z podleśniczym M. M. (3), został zatwierdzony przez Nadleśniczego L. P. – P. O. i przekazany w dniu (...)wnioskodawcy – G. M..

Z. K. opracowując plan zalesienia miał na uwadze wypisy i wyrisy z ewidencji gruntów. Wypisy z ewidencji gruntów zostały załączone przez beneficjenta do wniosku o sporządzenie planu.

Przedmiotem zalesienia były cztery kompleksy obejmujące następujące działki:

- kompleks nr 1 – działka oznaczona w ewidencji gruntów nr (...)– o powierzchni całkowitej – 9,60 ha, a deklarowanej do zalesienia – 8,98 ha,

- kompleks nr 2 – działki oznaczone w ewidencji gruntów nr (...) – o powierzchni całkowitej i deklarowanej do zalesienia odpowiednio – 1,74 ha, 1,75 ha, 1,70 ha – łącznie 5,19 ha,

- kompleks nr 3 - działki oznaczone w ewidencji gruntów nr (...) - o powierzchni całkowitej i deklarowanej do zalesienia odpowiednio – 0,18 ha, 0,19 ha, 1,71 ha,

- kompleks nr 4 - działki oznaczone w ewidencji gruntów nr (...) - o powierzchni całkowitej i deklarowanej do zalesienia odpowiednio – 0,50 ha, 0,47 ha, 0,47 ha, 1,44 ha.

Plan zalesienia określał:

a/ dla poszczególnych czterech kompleksów leśnych:

- skład gatunkowy uprawy,

- więźbę, rozmieszczenie, charakterystykę oraz liczbę sadzonek – 138,47 tysięcy sztuk i formę ich zmieszania;

b/ wskazania uprawowe i pielęgnacyjne;

c/ pielęgnację i ochronę założonych upraw

d/ mapy.

/dowód: zeznania świadka K. P. – k. 143v, 283v-284

wniosek do N. – k. 161

plan zalesienia – k. 116-133, 147-160

zeznania świadka Z. K. – k. 172v,

częściowo zeznania świadka M. M. (3) – k. 285v

częściowo zeznania świadka L. M. – k. 316/

W dniu (...)roku G. M. złożyła w Biurze (...) w P. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wniosek o przyznanie płatności na zalesienie gruntów rolnych rok (...), pod postacią:

- wsparcia na zalesienie terenów o powierzchni 14,18ha (drzewa iglaste), 4,93 ha (drzewa liściaste) – łącznie 19,11 ha,

- premii pielęgnacyjnej w okresie 5 lat co do powierzchni 17,28 ha (bez stosowania repelentów), 1,83 ha (z zastosowaniem repelentów) – łącznie 19,11 ha,

- premii zalesieniowej w okresie 20 lat co do powierzchni 19,11 ha.

Do wniosku załączono wypis z ewidencji gruntów, oświadczenie producenta rolnego o uzyskiwanych dochodach z pracy w gospodarstwie rolnym, kopie mapy ewidencji gruntów, dokumenty potwierdzające dochody z innych źródeł niż dochody z rolnictwa, zaświadczenie urzędu gminy oraz plan zalesienia.

/dowód: wniosek i oświadczenie – k. 100-109

częściowo zeznania świadka L. M. – k. 220, 317v

zeznania świadka G. J. (1) – k. 113, 282-282v

oświadczenia o dochodach, wypis z rejestru gruntów, dokumentacja udostępniona przez (...) segregator /

Postanowieniem nr (...) - (...) z dnia (...)roku Kierownik Biura (...) w P. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa stwierdził, że wnioskodawca G. M. spełnia niezbędne warunki do przyznania pomocy finansowej na zalesienie gruntów rolnych, nadto udzielił wnioskodawcy pouczenia dotyczącego wykonania zalesienia, a to o obowiązkach:

- zachowania terminu i wytycznych określonych w planie zalesienia,

- poinformowania nadleśniczego Lasów Państwowych o założeniu uprawy leśnej w terminie 7 dni od założenia,

- złożenia oświadczenia o wykonaniu zalesienia wraz z zaświadczeniem nadleśniczego Lasów Państwowych w terminie wskazanym w pouczeniu.

/dowód: postanowienie Kierownika Biura Terenowego w P. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – k. 98

zeznania świadka G. J. (1) – k. 113, 282-282v /

Beneficjent G. M. w 2005 roku dokonała zalesienia działek oznaczonych numerami (...) – obręb P., gmina Ł., wykorzystując w tym celu sadzonki zakupione w liczbie 84 tysięcy sztuk od Nadleśnictwa P., w pozostałym zakresie, tj. w liczbie 58,5 tysięcy pochodzące z własnej produkcji, w tym sadzonek:

- dęba szypułkowego – 1 500 sztuk sadzonek

- brzozy - 2 000 sztuk sadzonek

- sosny pospolitej – 50 000 sztuk sadzonek

- lipy – 1000 sztuk sadzonek

- bzu czarnego 4 000 sztuk sadzonek.

Wykonanie czynności na gruncie powierzono firmie zewnętrznej – Z. M. prowadzącemu działalność pod nazwą Usługi (...).

W dniu (...) roku G. M. powiadomiła pisemnie Nadleśnictwo P. o zakończeniu z dniem (...) roku prac związanych z założeniem uprawy leśnej w miejscowości P., gmina Ł..

/dowód: zeznania świadka L. M. – k. 316-316v

pismo do Nadleśnictwa – k. 145

częściowo protokół kontroli – k. 81-90

oświadczenie Z. M. – k. 333

dowody wewnętrzne – k. 334-338, 339, 340-348

oświadczenie z dn. 14.06.2007 r. G. M. – k. 135/

W dniu (...) roku komisja z ramienia Lasów Państwowych Nadleśnictwa P. w Ł. w składzie (...) dokonała przeglądu na gruncie na działkach oznaczonych numerami (...) – obręb P., gmina Ł. stanowiących własność G. M.. Przegląd polegał na:

- sprawdzeniu czy beneficjent zalesił działkę, w tym wypadku działki na gruncie wskazywał przedstawiciel beneficjenta- tj. L. M.,

- weryfikacji nasadzonych gatunków drzew wg zaleceń wskazanych w planie zalesienia. Członkowie Komisji nie weryfikowali obszaru zalesienia.

Członkowie Komisji w obecności reprezentanta wnioskodawczyni – L. M. stwierdzili zgodność zalesienia z planem zalesienia sporządzonym przez Nadleśnictwo P.. Komisja zawnioskowała do Nadleśniczego Leśnictwa P. w Ł. o zatwierdzenie zalesienia i wydanie właścicielowi gruntów stosownego zaświadczenia.

Nadleśniczy Lasów Państwowych N. P. w Ł. P. O. wystawił zaświadczenie potwierdzające zalesienie na działkach oznaczonych numerami (...) – obręb P., gmina Ł. stanowiących własność G. M., zgodnie z planem zalesienia z dnia (...) roku sporządzonym przez Nadleśnictwo P. z siedzibą w Ł..

Zaświadczenie zostało doręczone przedstawicielowi beneficjenta – L. M..

/dowód: częściowo zeznania świadka K. P. – k. 143v, 284

protokół – k. 146

zeznania świadka Z. K. – k. 172v, 284-285

zeznania świadka M. M. (3) – k. 175v, 285v-286

częściowo zeznania świadka H. R. – k. 178v, 286-286v

częściowo zeznania świadka L. M. – k. 316, 316v

zaświadczenie – k. 144/

W dniu (...) roku G. M. złożyła w Biurze Powiatowym Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. oświadczenie o wykonaniu zalesienia zgodnie z planem zalesienia, załączając zaświadczenie Nadleśniczego Lasów Państwowych N. P. w Ł. – P. O. potwierdzającego zalesienie na działkach oznaczonych w miejscowości P. zgodnie z planem zalesienia.

/dowód: oświadczenie – k. 97

zaświadczenie – k. 144

zeznania świadka G. J. (1) – k. 113, 282-282v/

Decyzją nr (...) z dnia (...) roku Kierownik Biura (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. przyznał G. M.:

- wsparcie na zalesienie w kwocie 85 624, 00 złote – płatnej jednorazowo po wykonaniu zalesienia,
- premię gwarancyjną w kwocie 8 538,60 złotych – płatną corocznie przez okres 5 lat poczynając od dnia wykonania zalesienia,
- premię zalesieniową w kwocie 26 754,00 złotych – płatną corocznie przez okres 20 lat poczynając od dnia wykonania zalesienia,

łącznie 120 916,60 złotych, w tym kwotę 96 680,53 złote ze środków budżetu Unii Europejskiej , oraz kwotę 24 236,07 złotych ze środków krajowych.

Środki finansowe zostały przekazane w dniu (...) roku na rachunek bankowy producenta rolnego, wskazany w wniosku o wpis do ewidencji producentów.

/dowód: decyzja Kierownika Biura Terenowego w P. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – k. 95

zeznania świadka G. J. (1) – k. 113, 282

pośrednio decyzja o ustaleniu kwoty nienależnie pobranych płatności – k. 294-297/

W dniu (...) roku, pracownicy Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa D. K.w Ł. – G. K. oraz P. R. przeprowadzili kontrolę zalesienia gruntów rolnych wykonanych przez producenta rolnego G. M.. Kontrolujący:

- nie stwierdzili nieprawidłowości w zakresie zalesienia kompleksy leśnego nr 1 oznaczonego D,C, powierzchnia deklarowana – 8.98 ha, faktycznie zalesiona – 9,73 ha, aczkolwiek odjęto powierzchnię 0,32 ha – enklawę starego lasu brzozonego istniejącego w ewidencji, również zalesionego czarną olszą;
- nie stwierdzili nieprawidłowości w zakresie zalesienia kompleksy leśnego nr 3 oznaczonego J, F, H ;
- nie stwierdzili nieprawidłowości w zakresie zalesienia kompleksy leśnego nr 4 oznaczonego I, G, K, E;

- stwierdzili zaniżenie deklarowanego przez beneficjanta wielkości obszaru o 0,20 ha – w kompleksie leśnym nr 2 oznaczonym literami B, A, C (różnicę między powierzchnią deklarowaną a powierzchnią zalesioną);

- stwierdzili nieudokumentowanie zakupu sadzonek w liczbie wskazanej w planie zalesienia przewidującym 138,47 tysięcy sadzonek, tymczasem beneficjent przedstawił faktury na zakup 84 tysięcy sadzonek.

/dowód: protokół kontroli – k. 81-91

szkic pomiaru – k. 92-94

zeznania świadka G. K. – k. 307-308v

zeznania świadka P. R. – k. 304v-307/

Postanowieniem Nr (...) - (...) z dnia (...) roku Kierownik Biura (...) w P. (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją nr (...) z dnia (...) roku.

Decyzją Nr (...) z dnia (...) roku Kierownik Biura Powiatowego w P. (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa uchylił w całości decyzję nr (...) z dnia (...) roku o przyznaniu płatności na zalesienie gruntów rolnych i przyznał płatność z sankcjami i tak:

- z tytułu wsparcia na zalesienia kwotę 42 382,00 złote – płatność jednorazowa,

- z tytułu premii pielęgnacyjnej kwotę 8 454,60 złotych – płatną corocznie przez okres 5 lat,

- z tytułu premii zalesieniowej kwotę 26 474,00 złotych – płatną corocznie przez okres 20 lat.

Po rozpatrzeniu odwołania G. M., decyzją z dnia (...) roku znak: (...) (...) Dyrektor Oddziału (...) w Ł. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa utrzymał w mocy decyzję Kierownika Biura (...) w P. (...) (...) nr (...) (...) z dnia (...) roku o uchyleniu w całości decyzji nr (...) z dnia (...) roku i przyznaniu płatności z sankcjami na zalesienie gruntów rolnych.

Skargę na powyższą decyzję wniosła G. M. działając przez pełnomocnika L. M.. Wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł.: z dnia (...) w sprawie (...) SA (...) oraz z dnia (...) r. w sprawie (...) SA (...) uchylające decyzje organu II i I instancji zostały uchylone odpowiednio wyrokiem NSA z dnia (...) w sprawie (...) oraz wyrokiem NSA z dnia (...) w sprawie (...)

Ostatecznie, wyrokiem z dnia (...) roku w sprawie sygn. akt (...) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. oddalił skargę G. M. na decyzję Dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Ł. z dnia (...) nr (...) znak: (...) (...) (...) – (...) w przedmiocie przyznania płatności na zalesienie gruntów rolnych.

Wyrokiem z dnia (...) roku w sprawie (...) Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę G. M. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z dnia (...) roku w sprawie sygn. akt (...)

/dowód: postanowienie – k. 79

wyrok NSA z dnia (...) – k. 4-11

wyrok WSA z dnia (...) – k. 13-20

decyzja nr (...) – k. 67-71

decyzja nr (...) – k. 73-77

wyrok WSA z dnia (...) – k. 57-64

wyrok NSA z dnia (...)– k. 45-55

wyrok WSA z dnia (...) – k. 34-42

wyrok NSA z dnia (...) – k. 21-33

częściowo zeznania świadka G. J. (1) – k. 113 , 282-282v/

Decyzją z dnia (...)roku Starosta (...) (...) zatwierdził zmiany użytków gruntowych i klas w działkach oznaczonych numerami , (...) o łącznej powierzchni 19,81 ha położonych w obrębie P., jednostce ewidencyjnej Ł. ustalone w wyniku klasyfikacji przeprowadzonej przez klasyfikatora-gleboznawcę W. Biura Geodezji w Ł. T. K. w obecności G. M. – właściciela nieruchomości, uwidocznione na mapie klasyfikacyjnej uzupełniającej i wykazie zmian.

/dowód: kopia decyzji Starosty – k. 224

zeznania świadka L. M. – k. 318/

G. M. ma 54 lata, prowadzi gospodarstwo rolne, z miesięcznym dochodem 5 tysięcy złotych, ma wyższe wykształcenie, za zawodu pracownik socjalny. Jest zamężna, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie była uprzednio karana.

/dowód: dane podane przez oskarżoną - k.281-281v,

karta karna – k. 199/

Przesłuchiwana tak w charakterze podejrzanej, jak i oskarżonej G. M. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień /k. 185, k. 281v/.

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Istotne w sprawie fakty są zasadniczo bezsporne, zasadzają się na dowodach z dokumentów obrazujących przebieg postępowania zainicjowanego wnioskiem oskarżonej G. M. o wykonanie planu zalesienia, a zakończonego prawomocnie decyzją o przyznaniu wsparcia na zalesienie wraz z sankcjami, jak i fakt wypłaty zasilenia oraz premii. Tryb udzielania pomocy finansowej na zalesianie gruntów rolnych precyzuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11.08.2004 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na zalesienie gruntów rolnych objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. z 2004r., Nr 187, poz. 1929). Przechodząc do poszczególnych etapów:

1. Nie ulega wątpliwości, że oskarżona zawnioskowała w właściwym Nadleśnictwie o sporządzeniu planu zalesienia określonych gruntów rolnych opisanych we wniosku poprzez wskazanie numeru ewidencyjnego działki. Okoliczności te wynikają z dokumentów w postaci wniosku o sporządzenie planu zalesienia, samego planu, a także korespondujących z dokumentami dowodów z zeznań świadków Z. K., M. M. (3), a także w tym zakresie L. M.. Wniosek o sporządzenie planu zalesienia (k. 161) określał precyzyjnie nieruchomości będące przedmiotem projektu zalesienia, przywoływał numery ewidencyjne poszczególnych działek oraz ich powierzchnię. Tę ustalono w oparciu o zapisy z ewidencji gruntów, załączone do wniosku o sporządzenie planu – stosownie do wskazań cytowanego wyżej rozporządzenia (§ 5 ust 2). Zeznania Z. K., a przypomnieć należy, iż świadek odnosi się do własnych czynności zawodowych, podejmowanych w ramach powierzonych wskazanemu uprawnieniom, wskazują, że identyfikacja nieruchomości miała miejsce w oparciu o dokumenty z ewidencji gruntów, oznaczenia ewidencyjne i wskazania powierzchni. Wzorując się na zasadach wiążących co do lasów państwowych, świadek opracował plan zalesienia. Relacja świadka wskazuje na zaangażowanie do sprawy podleśniczego M. M. (3) – w zakresie opracowania map na potrzeby planu zalesienia. W tym też zakresie relacje wskazanych świadków wzajemnie korespondują. Wyniki prac zostały ujęte w plan zalesienia z dnia (...)roku, który został przedstawiony wnioskodawcy.

2. Poza sporem jest też, iż oskarżona G. M. złożyła w dniu(...)r. wniosek w Biurze Terenowym (...) w P. (...) o wsparcie na zalesienie w trzech formach przewidzianych cytowanym wyżej rozporządzeniem (§ 4 ust 1), co poza zeznaniami świadków L. M. – zainteresowanego w sprawie jako przedstawiciela wnioskodawcy, oraz świadka G. J. (2) – któremu okoliczność ta, jak i inne dotyczące postępowania w sprawie wniosku, znane są urzędowo, jako pracownikowi Biura(...) (...). Ponad wszelką wątpliwość wynika nadto z dokumentu złożonego do właściwego organu administracyjnego. Wniosek (k. 100-109) dotyczy przyznania wsparcia na zalesienie gruntów rolnych w trzech formach: jednorazowego wsparcia, oraz premii pielęgnacyjnej oraz zalesieniowej, płatnych odpowiednio w okresie 5 i 20 lat od daty zalesienia. Wniosek określa powierzchnie planowaną do zalesienia (łącznie), z rozróżnieniem na drzewa iglaste i liściaste, a wskazania co do rodzaju -gatunków drzew zostały określone w planie zalesienia.

3. Nie ulega też wątpliwości, że wnioskodawczyni (tutaj oskarżona G. M.) została zakwalifikowana do przyznania pomocy finansowej na zalesienie, bo wskazuje na to dokument w postaci postanowienia Kierownika Biura(...) (...) w P. (...) z dnia (...) roku (k. 98).

4. Nie wymaga szerszych rozważań fakt przeprowadzenia przez Komisję z ramienia (...) przeglądu na gruncie na działkach oznaczonych numerami (...) należących do oskarżonej. Przegląd miał na celu weryfikację wykonania zalesienia zgodnie z planem. Wyniki przeglądu zostały ujęte w protokole z prac Komisji w dniu (...)roku (k. 146). Z dowodem tym korespondują zeznania świadków: M. M. (3) oraz H. R. – członków wspomnianej Komisji. Relacje te, zgodne, wzajemnie korespondujące wskazują na kryteria weryfikacji, wskazując na zgodność nasadzeń z rodzajem drzewostanu wskazanego w planie zalesienia. Świadkowie wspominają, że zalesione grunty wskazał przedstawiciel beneficjenta – L. M. (protokół kontroli wskazuje na jego udział). Zgodnie podnoszą, że przedmiotem zalesienia był duży obszar, areal nie był obmiarowany w toku tych czynności.

5. Poza sporem jest fakt przyznania wnioskodawczyni wsparcia finansowego we wnioskowanych formach – jednorazowego wsparcia, oraz premii pielęgnacyjnej i zalesieniowej w okresie odpowiednio 5 i 20 lat od daty zalesienia. Wskazuje na to, poza zeznaniami wspomnianego już świadka G. J. (1), przede wszystkim dowód z dokumentu – decyzji Kierownika Biura Terenowego (...) w P. (...) nr (...)-(...)- (...) z dnia (...) roku.

6. Poza sporem pozostaje również fakt prowadzenia na gruncie kontroli zalesienia przez pracowników D. Kontroli (...) w Ł.. Sposób kontroli, ustalenia pokontrolne zostały odzwierciedlone w protokole kontroli z dnia (...) (k. 81-91). Wskazują na nie nadto zeznania świadków G. K. oraz P. R. – kontrolerów z ramienia (...). Relacjom wspomnianych świadków przyznać należy walor wiarygodnych, traktują bowiem o czynnościach prowadzonych zawodowo, efekt tych czynności został ujawniony w protokole kontroli. Wyniki kontroli w zakresie w jakim kontrolujący wskazują na uchybienia w procesie zalesienia (niedobór obszaru – różnica w stanie deklarowanych a ujawnionym na gruncie, oraz braku dowodów zakupu części sadzonych do zalesienia) były kwestionowane przez beneficjenta w postępowaniu administracyjnym, a obecnie podważa je świadek L. M. – reprezentujący wnioskodawcę (tutaj oskarżoną) w toku czynności kontrolnych. Szersze rozważania co do wyników kontroli i ich znaczenia w sprawie przedmiotowej znajdują się w dalszej części uzasadnienia. W tym miejscu należy tylko wspomnieć, iż świadek L. M. sygnalizuje wadliwość pomiaru, sugeruje niekompetencje pracowników kontroli, podnosi wykorzystanie do pomiarów niecertyfikowanego przyrządu. Wychodząc naprzeciw tym uwagom, bo w tym zakresie zeznania świadka wymykają się niejako ocenie co do ich wiarygodności, Sąd zwracał się do (...) o wskazanie rodzaju urządzenia wykorzystanego w toku tej kontroli oraz informacji o ewentualnych certyfikatach, czy podstawach dopuszczenia. (...) przedstawił stanowisko w tej sprawie, podnosząc, iż urządzenie zostało dopuszczone do używania w toku czynności kontrolnych, chociaż certyfikatem jako takim wówczas nie dysponowano (k. 310-311). Co istotne w toku postępowania administracyjnego tak organy administracji, jak i sądy administracyjne I i II instancji ostatecznie zaakceptowały tak poczynione ustalenia kontrolne, te natomiast były podstawą decyzji o uchyleniu decyzji z dnia (...) roku o przyznaniu wsparcia i udzielenia dotacji z sankcjami. Nie ulega wątpliwości, że aktualnie istnieją bardziej precyzyjne sposoby pomiaru, te wymagają udziału geodety, niemniej powierzchnia zalesienia ma w sprawie karnej znaczenie drugorzędne, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia, stąd pominięto szczegółową analizę tak zeznań świadka L. M., jak i relacji świadków G. K. oraz P. R.

w zakresie w jakim traktują o sposobie wykonania pomiarów. Wspomnieć tylko należy, że spór co do prawidłowości pomiaru dotyczy tylko jednego z 4 kompleksów leśnych- oznaczony symbolami A, B i C.

7. Bezsporne jest, iż w toku postępowania administracyjnego wznowiono postępowanie zakończone opisaną wyżej decyzją o przyznaniu płatności, która została już uiszczona. Organ I instancji uchylił decyzję z dnia 24.03.2006 roku i przyznał wsparcie wraz z sankcjami. Wnioskodawczyni kwestionowała tę decyzję w trybie zwykłych i nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Decyzja z dnia(...) roku jest ostateczna i prawomocna. Ustalenia w tym zakresie wynikają z zeznań wskazanego wyżej świadka G. J. (1). Przebieg postępowania administracyjnego obrazują przede wszystkim dowody z dokumentów – powołanych w pierwszej części uzasadnienia decyzji administracyjnych (k. 67-71, k. 73-77) oraz wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. (k. 13-20, k. 57-64, k. 34-42) oraz NSA (k. 4-11, k. 45-55, k. 21-33).

8. Nie ulega też wątpliwości, bo wskazują na to zeznania świadków - kontrolujący oraz protokół z kontroli w dniu (...) roku, a także zeznania świadka L. M. oraz dowody wewnętrzne, że w procesie zalesienia gruntów rolnych stanowiących własność G. M. wykorzystano tylko w części sadzonki zakupione od Nadleśnictwa – tj. w liczbie 84 tysięcy. Plan zalesienia przewidywał wykorzystanie 138,47 tysięcy sadzonek na potrzeby zalesienia planowanego przez beneficjenta. Zeznania świadka L. M., wsparte dokumentami wewnętrznymi (k. 334-338, 339, 340-348) wskazują na pochodzenie pozostałych sadzonek z własnej hodowli wnioskodawcy – gospodarstwa (...).

Ponownie należy podkreślić, że zgromadzone w sprawie dowody są co do zasady wiarygodne – co do zeznań świadków, autentyczne – co do dowodów z dokumentów, a fakty istotne w sprawie są bezsporne.

Stąd też opierając się o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd przypisał oskarżonej popełnienie występku z art. 286 § 1 kk.

Dla istnienia występku z art. 286 § 1 kk konieczne jest od strony przedmiotowej:

- wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu pokrzywdzonego lub jego niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania,
- doprowadzenie tymi sposobami pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, (przy czym doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi warunek konieczny przestępstwa z art. 286 § 1 kk - wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 12.11.1992 r. , II AKr 105/92, OSA 1993, Nr 10).

Rzecznik oskarżenia stawia oskarżonej zarzut popełnienia występku oszustwa, wskazując jako formę sprawcy wprowadzenie dysponenta środkami finansowymi w błąd, poprzez złożenie wniosku o wsparcie finansowe zawierające nieprawdziwe dane w zakresie powierzchni planowanego zalesienia (zawyżenie), a nadto nieudokumentowanie zakupu sadzonek w ilości wskazanej w planie zalesienia. W tym miejscu należy przypomnieć, że oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie czy zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (szersze rozważania co do strony podmiotowej znajdują się w dalszej części uzasadnienia). Co istotne, zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania, tj. wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu pokrzywdzonego lub jego niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania (wyrok SN z dn. 21.11.2007 r., V KK 66/07, LEX nr 351207, oraz z dn. 03.04.2007 r., III KK 362/06, LEX nr 296749).

Oskarżyciel publiczny upatruje postaci sprawczej zarzucanego oskarżonej występku m.in. w złożeniu wniosku zawierającego nieprawdziwe dane – w zakresie powierzchni przewidzianej do zalesienia. Oskarżona istotnie złożyła w dniu (...)roku w Biurze Powiatowym (...) w P. wniosek o:

- wsparcie na zalesienie terenów o powierzchni 14,18ha (drzewa iglaste), 4,93 ha (drzewa liściaste) – łącznie 19,11 ha,

- premię pielęgnacyjnej w okresie 5 lat co do powierzchni 17,28 ha (bez stosowania repelentów), 1,83 ha (z zastosowaniem repelentów) – łącznie 19,11 ha,

- premię zalesieniowej w okresie 20 lat co do powierzchni 19,11 ha.

Oskarżyciel nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tej części tezy wyrażonej w akcie oskarżenia. Przewód sądowy wykazał zaś, że informacje o powierzchni planowanej do zalesienia podane we wniosku (notabene formularzu udostępnianym przez (...) § 6 ust 3 rozporządzenia) zasadzały się na wskazaniach z ewidencji gruntów, w znacznej części obszar działki ewidencyjnej pokrywał się z obszarem planowanego zalesienia. Inaczej było tylko w wypadku jednego kompleksu obejmującego jedną działkę ewidencyjną oznaczoną numerem (...) (zalesienie nie dotyczyło całej działki), co w realiach tej sprawy nie ma znaczenia. Powierzchnia działek przewidzianych do zalesienia nie została zweryfikowana ani przez wnioskodawcę, ani organ administracyjny pomiarami geodezyjnymi. Przepisy rozporządzenia wyżej już wielokrotnie cytowanego nie nakładają takiego wymogu, przeciwnie jednym z załączników wniosku jest wypis z ewidencji gruntów i budynków działek, na których położone są działki do zalesienia (§ 6 ust 4 rozporządzenia). Kontrola prowadzona w dniu (...) na gruncie wykazała zaniżenie powierzchni tylko w jednym czterech kompleksów leśnych, mianowicie oznaczonym numerami B, A i C – działki ewidencyjne nr (...). Obszar deklarowany do zalesienia w wypadku tego kompleksu leśnego pokrywał się z powierzchnią działek ewidencyjnych wchodzących w skład kompleksu. Zeznania świadków – kontrolerów G. K. oraz P. R., w konfrontacji z szkicami map pochodzącymi z czynności kontrolnych wskazują, że na obszarze kwestionowanego kompleksu oznaczonego literami B, A i C (a brak odpowiadał łącznie 0,20 ha) nie ma obszarów wyłączonych, ominiętych, co sugeruje, iż działka znajdująca się w władaniu wnioskodawcy została w faktycznych granicach zalesiona, możliwe minimalne nieścisłości w zakresie ówczesnych wskazań ewidencyjnych a faktycznych. W protokole kontroli nie wskazano uwag co do zalesienia (k. 85). Co więcej w toku kontroli ujawniono przypadki odmienne, mianowicie obszar faktycznie zalesiony przekraczał (także nieznacznie) deklarowany. Należy też zauważyć, że wniosek o przyznanie płatności na zalesienie traktował o łącznej powierzchni zalesienia, bez rozbicia na poszczególne kompleksy. Rozróżnienie powierzchni w trzech wariantach wnioskowanych płatności dotyczy rodzaju planowanych zalesień (tj. drzewa iglaste, drzewa liściaste). Pomiary wykonane w toku kontroli dotyczyły zaś poszczególnych ewidencyjnie oznaczonych działek. Finalnie, obszar faktycznego zalesienia przekracza deklarowany, co wskazano chociażby w decyzji StarostyP. (...) z dnia (...), bo dotyczy powierzchni 19,81 ha. Nie można w tym stanie rzeczy przyjąć celowego działania po stronie wnioskodawcy ukierunkowanego na wprowadzenie w błąd co do planowanego obszaru zalesienia, tymczasem – jak już zaznaczono sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania.

Jak już wyżej zaznaczono, warunki i tryb udzielania pomocy finansowej na zalesienie gruntów rolnych objętych planem rozwoju obszarów wiejskich reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11.08.2004r. (Dz.U. z 2004 r., Nr 187, poz. 1929), wydane na podstawie art. 3 ust 2 ustawy z dnia 28.11.2003 roku o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (aktualnie t.j. Dz.U. z 2014 roku, poz. 1613).

Tryb ubiegania się przez oskarżoną o wsparcie finansowe na zalesienie terenów rolnych został już wyżej, tak w części traktującej o faktach, jak i ocenie zgromadzonych dowodów - szczegółowo opisany. Nie wymaga szerszych rozważań, że tryb ten został przez wnioskodawcę – tutaj oskarżoną zachowany. Niedopełnienie kwestii formalnych stanowi przecież samodzielną przesłankę wydania decyzji odmawiającej przyznanie wsparcia finansowego (por. np. § 10 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.08.2004r. - Dz.U. z 2004 r., Nr 187, poz. 1929).

Nie wymaga szerszego komentarza, że przesłanką przyznania wsparcia jest, poza spełnieniem wymogów formalnych, wykonanie zalesienia, skoro tak wsparcie, jak i premie – w szczególności pielęgnacyjna – są formą zryczałtowanej płatności za poniesione koszty zalesienia i ewentualnego ogrodzenia uprawy leśnej oraz koszty prac pielęgnacyjnych (§ 4 ust 1 rozporządzenia). Zawiadomienie właściwego terytorialnie nadleśniczego, a następnie po uzyskaniu zaświadczenia o wykonaniu zalesienia, oświadczenie producenta rolnego składane kierownikowi właściwego biura (...) są podstawą do przyznania płatności (§ 9 i § 10 rozporządzenia). Producent rolny wykonuje zalesienie przy

użyciu sadzonek drzew i krzewów gatunków określonych w załączniku do rozporządzenia (§ 8 ust 2 rozporządzenia). W ocenie Sądu - przepisy te należy mieć na uwadze łącznie z treścią § 12 i § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.08.2004r. sprawie warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na zalesienie gruntów rolnych objętych planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. z 2004 r., Nr 187, poz. 1929). Stosownie do treści § 13 ust 1 wspomnianego rozporządzenia, nie realizowanie planu zalesienia, oraz brak dokumentów wskazanych w § 12 rozporządzenia – ujawnione w toku kontroli powodują zmniejszenie wsparcia na zalesienie lub premii pielęgnacyjnej w sposób określony w § 5 rozporządzenia (w tym wypadku o 50%). Gwarantem tej zasady jest obowiązek producenta rolnego przechowywania w okresie 5 lat dowodów zakupu sadzonek przeznaczonych do zalesienia wnioskowanych działek (§ 12 rozporządzenia). Plan zalesienia przewidywał wymóg pochodzenia sadzonek, co zostało szczegółowo ujęte w poszczególnych rubrykach odnoszących się do określonego gatunku drzew w poszczególnych kompleksach leśnych (k. 118, 120, 122, 124). Mówiąc o pochodzeniu sadzonek, należy sięgnąć do ustawy z dnia 07.06.2001 roku o leśnym materiale rozmnożeniowym. Z woli ustawodawcy obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym może być dokonywany wyłącznie przez dostawców zarejestrowanych w rejestrze dostawców prowadzonym przez ministra (art. 45 ust 1 ustawy). W świetle zgromadzonych dowodów, oskarżona dysponowała dowodami zakupu od Nadleśnictwa sadzonek w zakresie 84 tysięcy sztuk, plan zalesienia przewidywał zakup 138,47 tysięcy sztuk. Tylko w pierwszym z wymienionych wypadków sadzonki zostały nabyte z poszanowaniem zasady wyrażonej w art. 45 ust 1 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym, tj. pochodziły od dostawcy tam wskazanego. Nie może umknąć uwadze, że przepisy § 12 i § 13 opisanego wyżej rozporządzenia z dnia 11.08.2004r., w tym załącznik nr 5 lp. 1 (traktujący o pomniejszeniu należności) należy mieć na uwadze łącznie z art. 59 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym, w brzmieniu obowiązującym w dacie wykonania zalesienia oraz wydania decyzji z dnia 24.03.2006r. o przyznaniu płatności. Ustawa o leśnym materiale rozmnożeniowym była wielokrotnie nowelizowana, na czym L. M. zdaje się budować sugestię o braku winy oskarżonej. W myśl art. 59 ust 1 powołanej ustawy (w brzmieniu sprzed 10.10.2007r.), w okresie do dnia 31.12.2010 roku ustawodawca zezwalał na obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym w postaci jednostek nasiennych oraz materiału sadzeniowego, niespełniającym warunków określonych w ustawie (tutaj w art. 45). Jednocześnie jednak ustawodawca zastrzegł dopuszczalność obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym opisanym w ust 1 art. 59 tylko do kilku gatunków określonych w załączniku (art. 59 ust 2 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym), a to jodły pospolitej (pozycja 22 załącznika), sosny zwyczajnej (pozycja 45 załącznika) i świerka pospolitego (pozycja 46 załącznika). Oświadczenie złożone przez wnioskodawcę, po przeprowadzeniu kontroli wskazuje na wykorzystanie następujących gatunków sadzonek pochodzących z własnej produkcji:

- dęba szypułkowego – 1 500 sadzonek
- brzozy 2 000 sadzonek
- sosny pospolitej – 50 000 sadzonek
- lipy – 1000 sadzonek
- bzu czarnego 4 000 sadzonek.

Wyliczone w oświadczeniu gatunki nie należą do wyjątków opisanych w art. 59 ust 1 i 2 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym, stąd wnioski, iż powinny pochodzić od dostawcy wskazanego w art. 45 ust 1 ustawy o 07.06.2001 roku o leśnym materiale rozmnożeniowym. Nie znajdzie w tej sprawie zastosowania także regulacja przewidziana w art. 59a powołanej ustawy, obowiązująca od 10.10.2007 roku, tj. po wydaniu decyzji z dnia 24.03.2004 roku o przyznaniu płatności (art. 42 ust 1 ustawy z dnia 02.08.2007 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem RP w UE (Dz.U. Nr 176, poz. 1238).

W realiach tej sprawy, uzasadnione jest twierdzenie, że oskarżona działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Biuro(...) w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 42.382,00 złotych odpowiadającej nienależnie przyznanym i wypłaconym ze środków- częściowo Unii Europejskiej, częściowo budżetu krajowego na podstawie decyzji Kierownika Biura (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w P. (...) z dnia(...) roku nr (...) (...) środkom w zakresie wsparcia na zalesienie. Niedopełnienie

obowiązku wykorzystania sadzonek pochodzących od dostawców ujętych w odpowiednim rejestrze powoduje bowiem zmniejszenie wsparcia na zalesienie o 50 % (§ 12 i 13 rozporządzenia z dnia 11.08.2004r.), tymczasem oskarżona wykorzystwała w toku zalesienia w części sadzonki, które nie pochodziły od dostawcy określonego w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 07.06.2001 roku o leśnym materiale rozmnożeniowym. Ta okoliczność ma zaś pierwszorzędne znaczenie, albowiem rodzi obowiązek pomniejszenia m.in. wsparcia na zalesienie o 50 %. Szczegółowe wyliczenie kwoty zostało przeprowadzone przez organ administracyjny w drodze decyzji nr (...) z dnia (...) roku. W ten sposób oskarżona wprowadziła dysponenta środkami w błąd co do okoliczności istotnej dla wysokości wsparcia finansowego na zalesienie i zrealizowała znamiona występku z art. 286 § 1 kk.

Nie sposób zaakceptować stanowisko wyrażonego przez obrońcę oskarżonej w odpowiedzi na akt oskarżenia o braku winy oskarżonej z powołaniem na rozbieżności interpretacyjne co do ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym. Lektura przepisów wskazanej ustawy nie pozostawia wątpliwości, że wyjątki co do pochodzenia sadzonek nie mogły być stosowane, z uwagi na ich rodzaj wskazany w planie zalesienia. Co więcej plan zalesienia wskazywał na konieczność wykorzystania sadzonek legitymujących się pochodzeniem. W dacie zalesienia – 2005 rok ustawodawca dopuszczał obrót sadzonkami innymi niż pochodzące od zarejestrowanych dostawców, ale te wyjątki nie dotyczyły tych gatunków drzew, na jakie powołuje się oskarżona, a jakie wynikają z jej oświadczenia. Oskarżonej nie eskulpuje fakt nowelizacji ustawy z dnia 07.06.2001 roku datowany na dzień 10.10.2007r. , poprzez wprowadzenia art. 59a, ponieważ po pierwsze przepis ten nie znajdzie w tej sprawie zastosowania – co już wyżej podkreślono, a po wtóre z tego powodu, iż został wprowadzony dalece później niż data zalesienia, czy nawet przyznania płatności (jako rozporządzenia mieniem). Może więc mieć w tej sprawie, gdyby znalazł zastosowanie, znaczenie tylko dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu. Odwołując się do nadto do zeznań świadka L. M., ten wskazał, że założenie uprawy leśnej, było poprzedzone analizami przepisów prawa, zasad traktujących o dotacjach na zalesienie. I chociaż w procesie poznawczym nie można nie docenić zaangażowania świadka – przedstawiciela wnioskodawczyni w wielu kwestiach formalnoprawnych wskazanych w cytowanym wyżej rozporządzeniu to przecież wnioskodawca jest oskarżona – właściciel nieruchomości. Z zeznań L. M. wynika, że roli oskarżonej w procesie zalesienia nie można sprowadzać tylko i wyłącznie do firmowania uprawy, świadek wspomina o aktywności obydwójga małżonków w zakresie przygotowań do zalesienia, poznawania zasad, regulacji prawnych, co istotne w tej sprawie. Należy także zauważyć, że pewien zakres czynności, np. złożenie wniosku w Biurze Terenowym (...) w P. (...) był zarezerwowany wyłącznie dla oskarżonej. Protokół kontroli, gdzie wskazano na nieprawidłowości polegające na braku dowodów zakupu – został podpisany przez G. M.. W realiach tej sprawy zamiar oskarżonego jest czytelny, działanie oskarżonych ukierunkowane było na pozyskanie sposobami bezprawnymi korzyści majątkowej w postaci środków finansowych.

Z uwagi na wysokość rozporządzenia mieniem, pochodzenie środków finansowych – częściowo unijne, częściowo z budżetu państwa członkowskiego, stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej jest znaczny, ale z uwagi na szereg okoliczności łagodzących (o czym w dalszej części uzasadnienia), w niewielkim stopniu przekraczający znikomy.

Oskarżona jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Jest zdolna do rozpoznania bezprawności swoich czynów, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonej lub jej winę.

Kara 100 stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia winy oskarżonej oraz stopnia społecznej szkodliwości jej czynu, przy uwzględnieniu:

a/ okoliczności obciążających:

- wysokość rozporządzenia mieniem,
- charakter środków – publiczne,
- pochodzenie środków - częściowo unijne, częściowo z budżetu państwa członkowskiego;

b/ okoliczności łagodzące:

- uprzednia niekaralność oskarżonej,
- fakt wykonania zalesienia, i przekształcenie przeznaczenia gruntów,
- zgodność wykonania z planem zalesienia jeżeli chodzi o skład gatunkowy uprawy, rozmieszczenie, formę zmieszania gatunków, sposobu uprawy, pielęgnacji - bo takie są ustalenia z przeglądu przedstawicieli Nadleśnictwa, ale także pokontrolne.

Należy zaznaczyć, że zastosowana wobec oskarżonej sankcja - kara podlegająca efektywnemu wykonaniu, stanowiąca realną dolegliwość jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił. Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk, a w szczególności to, że oskarżona posiada stałe wpływy na poziomie powyższej średniej miesięcznej płacy, nie ma nikogo na utrzymaniu, posiada majątek znacznej wartości. Sąd sięgnął w realiach tej sprawy, zamiast do kary pozbawienia wolności (a taką sankcję przewiduje art. 286 § 1 kk), po karę grzywny, bo taką możliwość daje aktualnie (po 1 lipca 2015r.) dyrektywa określona w art. 37a kk. Płynie z niej wyraźny prymat kar wolnościowych, bo przecież daje możliwość (alternatywę) orzeczenia kary grzywny, czy ograniczenia wolności nawet wtedy, gdy możliwości takiej nie daje konkretny przepis prawa materialnego części szczególnej Kodeksu karnego i pozakodeksowych przepisów karnych (tak w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw). Co do powodów, dla których ustawodawca daje prymat kar wolnościowych w tym miejscu wypada się tylko odwołać do obszernego uzasadnienia projektu wspomnianej ustawy nowelizującej.

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa:

a/ tytułem wydatków kwotę 70 złotych obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),

b/ tytułem opłaty kwotę 400 złotych ustaloną na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).